

เนื้อหาและการใช้ภาษาที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเฝ้าฝัน” Content and Language Use Found on the Facebook Page “Kru Sao Wao Puen” (Gossip Miss Teacher)

เจียมใจ สายรัตน์^{1*} และ มุจลินทร์ ลักษณะวงษ์²
Chiamchai Sairat^{1*} and Mudjalin Luksanawong²

Received: January 23, 2024

Revised: March 31, 2024

Accepted: April 22, 2024

CHOPHAYOM JOURNAL

^{*}หลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

¹Department of Thai, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Mahasarakham University

¹(E-Mail: kookjiamjai@gmail.com)

*Corresponding Author

²หลักสูตรสาขาวิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²Department of Thai, Faculty of Humanities and Social Sciences,
Mahasarakham University

²(E-Mail: mudjalin.l@msu.ac.th)

บทคัดย่อ

บทความฉบับนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเนื้อหา การใช้ภาษาและ ภาพพจน์ บนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพั่น” โดยเก็บข้อมูลจากโพสต์ที่ปรากฏ ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2565 - 31 ธันวาคม 2565 จำนวน 912 โพสต์ ผลการศึกษาด้านเนื้อหา พบเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของครูมากที่สุด รองลงมา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของครู เนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา เนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ตามลำดับ และที่พบน้อยที่สุดคือ เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสวัสดิการของครู ส่วนผลการศึกษาด้านการใช้ภาษา พบ การใช้คำภาษาถิ่นมากที่สุด รองลงมา คือ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ คำภาษาต่างประเทศ การใช้รูปคำไม่ตรงตามภาษาไทยมาตรฐาน การใช้อักษรย่อ การพิมพ์ลักษณะพิเศษ การใช้การซ้ำคำ การใช้คำอุทาน การใช้คำที่มีความหมายโดยนัย การใช้สัญลักษณ์ภาพ การใช้คำสัมผัสและคำพ้องเสียง ตามลำดับ และที่พบน้อยที่สุดคือ การติดแฮชแท็ก และการศึกษาด้านการใช้ภาพพจน์ พบ การใช้สมณานามมากที่สุด รองลงมา คือ ปฏิปุจฉา อุปมา อติพจน์ อุปลักษณ์ นามนัย การอ้างถึง สัญลักษณ์ สัทพจน์ ปฏิพจน์ ตามลำดับ และที่พบน้อยที่สุด คือ อวพจน์ ผลการศึกษาสะท้อนให้เห็นว่า ภาษามีอิทธิพลต่อการสื่อสาร และการถ่ายทอดเรื่องราวจากบุคคล สู่กลุ่มบุคคลที่สนใจในเรื่องเดียวกันได้ โดยอาศัยรูปแบบการสื่อสารที่โดดเด่น มีเอกลักษณ์ สร้างภาพจำให้ผู้รับสาร ทำให้สามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงในแวดวงเดียวกันผ่านการใช้นี้อาหาและการใช้ ภาษาที่น่าสนใจ

คำสำคัญ: เนื้อหา, การใช้ภาษา, สื่อสังคมออนไลน์, เฟซเพจบุ๊ก “ครูสาวเว้าพั่น”

Abstract

The objective of the present article is to study the content and language use found on the Facebook page “Kru Sao Wao Puen”

(Gossip Miss Teacher) by collecting data from posts from January 1 to December 31, 2022. There are 912 posts in total. The finding reveals that, in terms of content, the most common topic found is teacher's personal lives. The content on the topic of teachers' duties, on people involved in educational institutes, announcements, and public relations content were also found, respectively. The topic of content that was least found was economy and teacher welfare. In terms of language, the use of local dialects was the most common. Punctuations, foreign language words, deviance of parts of speech in Thai language, acronyms, special typos, repetition, exclamation, metaphor, symbols, rhyme, and homonyms were found, respectively. The least common language use found was hashtags. In the studies on the use of images, the most common use of aliases was found, followed by aptitude, simile, hyperbole, metaphor, metonymy, reference, symbol, axiom, and paradox, respectively, and the least common was hyperbole. The results of the study reflect that language influences communication and how stories are conveyed by people to a group of people interested in the same topic by using a communication style that is outstanding and unique to create a memorable image for the receivers to create changes in the group by using interesting content and language.

Keywords: Content, Language Use, Social Media, Facebook Page “Kru Sao Wao Puen”

บทนำ

เฟซบุ๊กเป็นสื่อโซเชียลมีเดียช่องทางหนึ่งที่มีความนิยมอย่างมาก นอกจากจะเปิดบริการให้ผู้ใช้งานมีบัญชีส่วนตัวแล้ว ยังเปิดให้มีการสร้างแฟนเพจในรูปแบบที่หลากหลาย เพื่อรวมคนที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกันให้สามารถแบ่งปันข้อมูลหรือเรื่องราวที่สนใจร่วมกันได้ง่ายขึ้น แฟนเพจเฟซบุ๊กที่ได้รับความนิยม เช่น เพจเกี่ยวกับอาหาร เพจรีวิว เพจท่องเที่ยว เพจเตรียมสอบ เพจที่เกี่ยวกับดวงอาชีพอิสระต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งเพจที่เกี่ยวกับอาชีพครูก็เป็นหนึ่งในเพจที่ได้รับความนิยมเช่นเดียวกัน และผู้ติดตามส่วนใหญ่มาจากคนที่อยู่ในวงการศึกษามาร่วมแบ่งปันประสบการณ์ในด้านต่าง ๆ ร่วมกัน

เพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน” จัดตั้งขึ้นเพื่อระบายปัญหาที่เกิดขึ้นในวงการการศึกษาหรือสังคมข้าราชการครูที่พบในปัจจุบัน โดยการนำเอาปัญหาที่เกิดขึ้นจริงมาพูดเล่นให้กลายเป็นเรื่องตลก หรือที่เรียกว่า “ตลกร้าย” ซึ่งเพจนี้ก่อตั้งเมื่อวันที่ 26 กรกฎาคม 2564 ปัจจุบันมีจำนวนผู้กดถูกใจ 63,048 และจำนวนผู้ติดตามมากถึง 82,242 คน (ข้อมูล ณ วันที่ 20 มกราคม 2566) เป็นอีกหนึ่งเพจที่ได้รับความนิยมอย่างมาก โดยคำว่า “เว้าพัน” เป็นคำศัพท์ในภาษาไทยถิ่นอีสาน หมายถึง นินทา (พจนานุกรมภาษาถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, 2537) ดังที่เจ้าของเพจได้โพสต์ข้อความชี้แจงจุดประสงค์ของการก่อตั้งเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน” ว่า

“ชี้แจงเล็กน้อยถึงปานกลางค่ะ เพจนี้สร้างขึ้นมาได้สร้างเอาสาระค่ะ

ฉันสร้าง เพราะต้องการได้ระบายให้พวกครูได้คลายเครียดด้วยการเอาความจริง

มาพูดเล่นบ้าง หรือเธอว่ามันไม่จริง?? ถ้าอยากได้สาระ คือมีเพจครูเยอะมากค่ะ

ไปติดตามเขา อย่างมาบ่อยฉัน คนละวัดอุปประสงค์ค่ะ เพจ

กระทรวงติดตามไปแม้ค่าาาา”

(ครูสาวเว้าพื้น: 28 กรกฎาคม 2564)

แสดงให้เห็นว่าเจ้าของเพลงสร้างเพลงนี้ขึ้นเพื่อเป็นกระบอกเสียงสะท้อนปัญหาและบทบาทหน้าที่ของข้าราชการครูที่เปลี่ยนไปจากในอดีต ซึ่ง ยนต์ ชุ่มจิต (2553) ได้กล่าวว่าหน้าที่และความรับผิดชอบของครูเป็นส่วนสำคัญในการประกอบวิชาชีพครู และการดำรงความเป็นครู หน้าที่ครูเกี่ยวข้องกับผู้เรียนเป็นหลัก ได้แก่ งานสอน งานอบรม และงานพัฒนาผู้เรียนให้บรรลุตามเป้าหมายของแผนการสอน เกณฑ์มาตรฐานการศึกษาเพื่อพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับแผนการศึกษาแห่งชาติ

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่ามีส่วนที่สอดคล้องและแตกต่างจากผลงานวิจัยที่มีผู้ศึกษาไว้แล้ว เช่น ผลการศึกษาเรื่องเนื้อหาและกลวิธีการเสียดสีในการ์ตูนเพลง Jod 8Riew ของ ปัทมา ประสารทรัพย์ (2563) พบว่าเนื้อหาที่พบมากที่สุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในสังคมเช่นเดียวกันกับเพลงเพชบุรี “ครูสาวเว้าพื้น” การศึกษาเนื้อหาและการใช้ภาษาในเพชบุรีแฟนเพลง “อะไอะไรก็ครู” ของภาวิณี อุบล (2562) ซึ่งมีผลการศึกษาที่น่าสนใจทั้งในด้านความเหมือนและความแตกต่างในส่วนของเนื้อหาและการใช้ภาษาจากทั้งสองเพลง โดยเพลงเพชบุรี “ครูสาวเว้าพื้น” ใช้ภาษาไทยถิ่นอีสานในการนำเสนอเนื้อหา เนื่องจากเป็นภาษาที่สื่อสารแล้วได้อรธรส มีความตลกขบขันในการนำเสนอจึงทำให้เพลงมีความน่าสนใจมากขึ้น โดยเนื้อหาที่ปรากฏในเพลงนอกจากจะมีข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับข้าราชการครูหรือการศึกษา ยังปรากฏเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องอื่นด้วย ในแต่ละโพสต์ยังปรากฏถ้อยคำที่ส่อแทรกมุกตลกและแฝงไปด้วยการใช้ภาษาที่น่าสนใจ ทั้งการใช้รูปคำไม่ตรงตามภาษาไทยมาตรฐาน การใช้คำอุทานและคำเลียนเสียงธรรมชาติ การใช้คำสัมผัสและคำพ้องเสียง การใช้การซ้ำคำ การใช้คำภาษาถิ่น เป็นต้น กลวิธีการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมาย สื่อความคิด สื่ออารมณ์และความรู้สึก จากผู้เขียนไปสู่ผู้อ่าน จาก

ผู้พูดไปสู่ผู้ฟัง มีหลายวิธี วิธีหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ “การใช้ภาษาภาพพจน์” บนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพุ้น” ก็ปรากฏการใช้ภาพพจน์เพื่อทำให้เกิดอรรถรสในการสื่อสารเช่นเดียวกัน กระตุ้นให้ผู้อ่านโพสต์เกิดอารมณ์ร่วมกับสารที่เจ้าของโพสต์ต้องการสื่อ

จากข้อมูลที่กำลังมาข้างหน้า เห็นได้ว่าการสื่อสารในปัจจุบันมีรูปแบบเปลี่ยนไปจากอดีตมาก โลกออนไลน์กลายเป็นชีวิตประจำวันของคนในยุคปัจจุบัน มีการถ่ายทอดผ่านเนื้อหาและการใช้ภาษาเพื่อสะท้อนภาพเหตุการณ์ข่าวสาร รวมถึงตีแผ่เรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้จึงทำให้เพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพุ้น” มีผู้สนใจ กดถูกใจ และกดติดตามเพจเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาเนื้อหาและการใช้ภาษาบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพุ้น” เพื่อศึกษาให้เห็นถึงลักษณะของการใช้ภาษาในการสะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมบนสื่อสังคมออนไลน์ให้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาเนื้อหาที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพุ้น”
2. เพื่อศึกษาการใช้ภาษาและภาพพจน์ที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพุ้น”

วิธีการศึกษา

1. ศึกษารวบรวมเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเนื้อหาและการใช้ภาษาและภาพพจน์ เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดจุดมุ่งหมายและขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า ตลอดจนเป็นแนวทางในการศึกษา
2. รวบรวมโพสต์ที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพุ้น” โดยเก็บข้อมูลจากโพสต์ที่ปรากฏบนเพจ เฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพุ้น” (<https://www.facebook.com/profile.php?id=100066177306426>) ระยะเวลา 1 ปี ตั้งแต่

วันที่ 1 มกราคม 2565 - 31 ธันวาคม 2565 จำนวน 912 โพสต์ โดยมีเกณฑ์ คือ คัดเลือกเฉพาะโพสต์ที่มีสถานะเป็นข้อความ โดยไม่ศึกษาโพสต์ที่มีวิดีโอ รูปภาพ และโพสต์ที่แชร์มาจากแหล่งอื่น

3. วิเคราะห์เนื้อหาและการใช้ภาษาและภาพพจน์ที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน” โดยประยุกต์จากกรอบแนวคิดของของ ภาวิณี อุบล (2562) และกรอบแนวคิดของ คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (2542)

4. นำข้อมูลทวิวิเคราะห์มาสรุป อภิปรายผล เสนอข้อเสนอแนะ และนำเสนอผลการศึกษา

ผลการศึกษา

การศึกษาเนื้อหาและการใช้ภาษาและภาพพจน์ที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน” ผู้ศึกษาสามารถสรุปผลการศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. เนื้อหาบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน” ลักษณะเนื้อหาที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน” สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 เนื้อหาที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน”

ลำดับที่	เนื้อหาที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน”	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
1	เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของครู	478	48.98
2	เนื้อหาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของครู	186	19.05
3	เนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา	137	14.04
4	เนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์	97	9.94
5	เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสวัสดิการของครู	78	7.99
รวม		976	100

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาเนื้อหาที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” พบเนื้อหา 5 ลักษณะ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้

1.1 เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของครู พบมากที่สุด 478 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 48.98 สามารถจำแนกได้เป็น 4 ด้านย่อย ได้แก่ ด้านความรัก ด้านรูปร่างและบุคลิกภาพ ด้านการดำเนินชีวิตประจำวัน และการให้ข้อคิด การแนะนำแนวทางแก้ปัญหาและการปฏิบัติตน เช่น

“มาโรงเรียนกะแต่งหน้ามาແ່ງແກ່ อย่าลืมแต่งอยู่โรงเรียนหลาย ลดกระຈກຫຼັກຫຍ່ຽມຢູ່ນ້ຳຮຽນ ຈຸ່ນນີ້ກວ່າຣຸກຮຸກ ກະຈະສີມາສີດັກແກ່ ຈາກໃຈຮູເວີ”

(ครูสาวเว้าพื้น: 22 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง สะท้อนให้เห็นบุคลิกภาพภายนอกของครู การแต่งหน้าเป็นบุคลิกภาพภายนอกที่สามารถมองเห็นได้ จากโพสต์นี้แสดงให้เห็นภาพครูบางคนไม่แต่งหน้ามาโรงเรียน เมื่อลดกระຈກຫຼັກຫຍ່ຽມຢູ່ນ້ຳຮຽນ เพื่อนครูที่ทำหน้าที่ครูเวรประจำวันหน้าโรงเรียน ทำให้รู้สึกตกใจเพราะหน้าซิดมาก โดยเปรียบเทียบว่าหน้าซิดเหมือนศพ ไม่มีชีวิตชีวา ດູ່ມີສັດໄສ ດັ່ງຂໍ້ຄວາມສຸດທ້າຍທີ່ວ່າ “ຈຸ່ນນີ້ກວ່າຣຸກຮຸກ ກະຈະສີມາສີດັກແກ່”

1.2 เนื้อหาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของครู พบมากเป็นอันดับที่ 2 จำนวน 186 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.05 ประกอบไปด้วยภาระหน้าที่ของครู 4 ด้านย่อย ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ด้านงานเอกสาร ด้านงานพิเศษ และด้านงานพัฒนาตนเอง เช่น

“โครงการสอนเสริมให้นักเรียนช่วงปิดภาคเรียน บั๊ງคັບອີກແລ້ວສູ່ວາ ໄອ້ຍຍຍ ເຂາແວ່ແນ່ແກ່ ພຈນານຸກຣມພັບວງການີ້ ໄມ່ບັງຄັບ = ດັ່ງທຳ 100%”

(ครูสาวเว้าพื้น: 4 มีนาคม 2565)

จากตัวอย่าง สะท้อนให้เห็นถึงการผลักดันให้มีโครงการสอนเสริมให้นักเรียนช่วงปิดภาคเรียน ถึงแม้จะเป็นช่วงเวลาพักการเรียนการสอนแต่ก็ยังมีนโยบายให้สอนเสริมเป็นพิเศษ ซึ่งโครงการนี้ระบุว่าไม่บังคับ แต่คนที่อยู่ในวงการ

ข้าราชการครูย่อมรู้กันดีว่าการไม่บังคับ หมายถึง ต้องทำเหมือนเดิม ดังข้อความในตอนท้ายที่ว่า “พจนานุกรมฉบับวงการนี้ ไม่บังคับ = ต้องทำ 100%”

1.3 เนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา พบมากเป็นอันดับที่ 3 จำนวน 137 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 14.04 สามารถจำแนกได้เป็น 5 ด้านย่อย ได้แก่ ด้านผู้บริหารสถานศึกษา ด้านครูในอุดมคติ ด้านครูที่ไม่ควรเป็นแบบอย่าง ด้านนักเรียนและผู้ปกครอง และด้านนักศึกษาฝึกสอน เช่น

“ผอ.หน้าใหญ่ใจโต ชวนหมุ่มมากินข้าวโรงเรียน ส่งข้าวข้างนอกมาสิแตก ใช้เงินโรงเรียนง่าย ยากครูในโรงเรียนไปบริการอีก สุกะคือบ่กินให้มันแล้วแต่ข้างนอกก่อนก่อนสิเข้ามา บ่แม่นเทื่อเดียวเด้อค่า อาทิตย์หนึ่งมาตุ๋กัก เคยได้ไปกินข้าวโรงเรียนเขาบ่อให้ถามแทน”

(ครูสาวเว้าพื้น: 7 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง สะท้อนให้เห็นปัญหาที่เกิดขึ้นจากผู้อำนวยการโรงเรียน โดยกล่าวถึงผู้อำนวยการโรงเรียนอยากแสดงตนว่ามีอำนาจ ชวนเพื่อนมากินข้าวหรือสังสรรค์ภายในโรงเรียน โดยใช้เงินโรงเรียน ใช้จ่าย และยังทำให้ครูคนอื่นลำบาก เพราะต้องคอยไปบริการให้ เจ้าของเพจจึงตั้งคำถามให้ลูกคิดว่าทำไมไม่กินจากข้างนอกมาให้เรียบร้อย ภายในหนึ่งสัปดาห์มาบ่อยครั้ง ทั้งที่ตนเองไม่เคยไปกินที่โรงเรียนอื่น สิ่งที่ทำอยู่นี้สร้างความลำบากให้ผู้อื่นไปด้วย

1.4 เนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ พบมากเป็นอันดับที่ 4 จำนวน 97 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 9.94 สามารถจำแนกได้เป็น 7 ด้านย่อย ได้แก่ ด้านการศึกษา ด้านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ด้านข่าวที่เป็นกระแสสังคม ด้านร่วมกิจกรรมแจกรางวัล ด้านวันสำคัญต่าง ๆ ด้านการรับงานพิเศษ และด้านการจำหน่ายสินค้าของเพจ เช่น

“ตัวน!! แจ้งผู้ปกครองทุกท่าน กรุณามาติดต่อบุตรหลานในปกครองของท่านได้ตั้งแต่เวลา 15.00 น. เนื่องจากวันนี้ครูจะต้องรีบไปขึ้นเงิน”

(ครูสาวเว้าพื้น: 1 พฤศจิกายน 2565)

จากตัวอย่าง พบการใช้พื้นที่สื่อในการประชาสัมพันธ์แจ้งให้ผู้ปกครองมารับบุตรหลานกลับบ้านได้ในเวลา 15.00 น. โดยให้เหตุผลว่า เสร็จจากการเรียนการสอนครูต้องรีบไปขึ้นเงิน สังเกตจากวันที่โพสต์พบว่าเป็นวันที่ 1 ซึ่งเป็นวันที่ประกาศผลสลากกินแบ่งรัฐบาลของทุกเดือน โพสต์นี้จึงประชาสัมพันธ์เพื่อความตกลงขบขัน เพราะคาดว่าครูจะถูกรางวัลจากสลากกินแบ่งรัฐบาล ไม่ได้มีเจตนาให้ผู้ปกครองมารับบุตรหลานจริง

1.5 เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสวัสดิการของครู พบน้อยที่สุด จำนวน 78 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 7.99 สามารถจำแนกได้เป็น 4 ด้านย่อย ได้แก่ ด้านเงินเดือนและหนี้สินครู ด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านเวลาการทำงาน เช่น

“ครู อปท.มีโบนัส ครูอาชีวะมีค่าล่วงเวลา ครูสพฐ. อย่าน้อยใจไปคะ อย่างน้อยกะมีหนี้และอยู่เวรฟรี”

(ครูสาวเว้าพื้น: 28 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง สะท้อนให้เห็นถึงเงินเดือน สวัสดิการ และหนี้สินของครูแต่ละสังกัด โดยเนื้อหากล่าวว่า ครู อปท. ซึ่งเป็นข้าราชการส่วนท้องถิ่น เป็นผู้ประกอบวิชาชีพและทำหน้าที่เช่นเดียวกับข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษามีโบนัส ครูอาชีวะมีค่าล่วงเวลาให้ เมื่อมีภาระงานสอนเกินกว่าที่กำหนด ส่วน ครูสพฐ. มีแต่หนี้สินและยังต้องอยู่เวรฟรี ทำให้เห็นถึงความเหลื่อมล้ำ แม้จะอยู่ในอาชีพเดียวกันแต่เงินเดือนและสวัสดิการที่ได้รับกลับแตกต่างกัน

2. การใช้ภาษาและภาพพจน์บนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” สามารถสรุปได้ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 การใช้ภาษาและภาพพจน์บนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น”

ลำดับที่	การใช้ภาษาและภาพพจน์บนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น”	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
การใช้ภาษา			
1	การใช้คำภาษาถิ่นอีสาน	3,479	67.14
2	การใช้เครื่องหมายวรรคตอน	561	10.82
3	การใช้คำภาษาต่างประเทศ	321	6.19
4	การใช้รูปคำที่ไม่ตรงตามภาษาไทยมาตรฐาน	208	4.01
5	การใช้อักษรย่อ	177	3.42
6	การพิมพ์ลักษณะพิเศษ	155	3.00
7	การใช้การซ้ำคำ	138	2.66
8	การใช้คำอวด	56	1.08
9	การใช้คำที่มีความหมายโดยนัย	30	0.58
10	การใช้สัญลักษณ์ภาพ	28	0.54
ลำดับที่	การใช้ภาษาและภาพพจน์บนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น”	ความถี่ (ครั้ง)	ร้อยละ
11	การใช้คำสัมผัสและคำพ้องเสียง	19	0.37
12	การขีดเส้นใต้	10	0.19
รวม		5,182	100
การใช้ภาพพจน์			
1	สมญานาม	26	23.85
2	อุปมา	21	19.27
3	อุปมา	15	13.76
4	อติพจน์	13	11.93
5	อุปลักษณะ	13	11.93
6	นามนัย	7	6.42
7	การอ้างถึง	6	5.50
8	สัญลักษณ์	4	3.67
9	สัทพจน์	2	1.83
10	ปฏิทรรศน์	1	0.92
11	อวพจน์	1	0.92
รวม		109	100

จากตารางที่ 2 ผลการศึกษาการใช้ภาษาที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” แสดงให้เห็นการใช้ภาษาและภาพพจน์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 การใช้ภาษา พบ 12 ลักษณะ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดัง

ต่อไปนี้

2.1.1 การใช้คำภาษาถิ่นอีสาน จำนวน 3,479 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 67.14 จากการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลพบการใช้ภาษาไทยถิ่นอีสานบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” เป็นจำนวนมาก เนื่องจากเป็นเพจที่ต้องการถ่ายทอดเรื่องราวผ่านภาษาถิ่นอีสาน เพื่อให้ได้รรถรสความบันเทิงและความสนุกสนาน นอกเหนือจากการสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเท่านั้น เช่น

“เมื่อคืนผู้ลึงคนเอาถุงเท้าไปแขวนไว้หน้าต่าง เหลี้ยวเบ้งบักจกเพื่อชานดำทางใต้สีเอาของขวัญมาให้คะ”

(ครูสาวเว้าพื้น: 25 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้ภาษาไทยถิ่นอีสาน ได้แก่ คำว่า “เมื่อคืน” หมายถึง เมื่อคืน “ผู้ลึงคน” หมายถึง บางคน “เหลี้ยวเบ้ง” หมายถึง มองดู, ดูแล้ว “บัก” หมายถึง ไม่ “จกเพื่อ” หมายถึง สักครั้ง “ทางใต้” หมายถึง ทางไหน, ที่ไหน และ “สีเอา” หมายถึง จะเอา โดยเนื้อหาของโพสต์นี้แปลเป็นภาษาไทยมาตรฐาน คือ เมื่อคืนนี้บางคนเอาถุงเท้าไปแขวนไว้ที่หน้าต่าง ดูแล้วไม่เคยซักสักครั้ง ชานดำที่ไหนจะเอาของขวัญมาให้คะ

2.1.2 การใช้เครื่องหมายวรรคตอน พบจำนวน 561 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 10.82 เช่น

“คะแนนปมีผล = มีผลตั้งแต่ ระดับโรงเรียน กลุ่ม เขตฯ จังหวัด ภูมิภาค ประเทศ ทวีป โลก จักรวาล”

(ครูสาวเว้าพื้น: 2 กุมภาพันธ์ 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้เครื่องหมายวรรคตอน คือ (=) เครื่องหมายเสมอภาค ในโพสต์นี้แสดงให้เห็นถึงข้อความก่อนหน้าหมายถึงหรือมีความสำคัญต่อข้อความที่ตามมา และเครื่องหมาย (๓) ไปยาลน้อย ใช้ละคำหรือย่อคำ ในที่นี้เขตฯ ย่อมาจาก เขตพื้นที่การศึกษา

2.1.3 การใช้คำภาษาต่างประเทศ พบจำนวน 321 ครั้ง

คิดเป็นร้อยละ 6.19 ปรากฏการใช้คำภาษาต่างประเทศ 2 รูปแบบ ได้แก่ การใช้คำภาษาอังกฤษด้วยอักษรภาษาอังกฤษ และการใช้คำภาษาอังกฤษด้วยอักษรภาษาไทย เช่น

“ค่ายครูสาวเว้าพื้น สุโรงเรียนชนบท ครั้งที่ 1 ปิดเทอมนี้ เจอเลอ Fast FastThis”

(ครูสาวเว้าพื้น: 10 มีนาคม 2565)

จากตัวอย่างข้างต้น พบการใช้คำภาษาอังกฤษด้วยอักษรภาษาอังกฤษ คือ คำว่า “Fast Fast This” ซึ่งเป็นการแปลตรงตัวตามคำศัพท์ที่ต้องการสื่อสาร โดยไม่คำนึงถึงความถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โดยคำว่า “fast” หมายถึง เร็ว และ “this” หมายถึง นี่ นำมาแปลรวมกันจึงหมายถึง เร็ว ๆ นี้ ซึ่งโพสต์นี้กล่าวถึงการเตรียมจัดค่ายครูสาวเว้าพื้น สุโรงเรียนชนบท ครั้งที่ 1 ในช่วงปิดภาคเรียนซึ่งจะจัดขึ้นเร็ว ๆ นี้

2.1.4 การใช้รูปคำไม่ตรงตามภาษาไทยมาตรฐาน พบจำนวน 208 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 4.01 เช่น

“ตอนเรียนมัธยมครูดำฉันว่า “อย่ารีบอยากมีผิวให้มาก เดี่ยวเรียนจบขึ้นมหาลัยเจอคนเยอะก็จะมีผิวเอง” พอฉันขึ้นมหาลัยมาเรียนครู เรียนหนักกว่าแม่ยัง กะบ่มีฮอตผิวไหนกะ ผิวที่ไฝผื่น พอจบมาบรรจุยังแล้วใหญ่ รุ่งเคียวตั้งแต่มัธยมแล้วกะจบ”

(ครูสาวเว้าพื้น: 12 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง พบการใช้รูปคำที่สะกดไม่ตรงตามภาษาไทยมาตรฐาน คือ คำว่า “มหาลัย” มาจาก “มหาวิทยาลัย” และคำว่า “รุ่ง” มาจาก “รู้อย่างนี้” ซึ่งทั้งสองคำเกิดจากการตัดพยางค์ให้สั้นลง โดยเขียนเลียนเสียงภาษาพูดเพื่อให้ข้อความกระชับ เน้นสื่อสารได้รวดเร็ว เข้าใจง่าย

2.1.5 การใช้พยัญชนะ พบจำนวน 177 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.42 การใช้พยัญชนะจำแนกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ การใช้พยัญชนะด้วยภาษา

อังกฤษ และการใช้อักษรย่อด้วยอักษรไทย เช่น

“ไม่มีเฉลย NT แน่ค่าา ฉันทสิเอาไปตีวเติกน่อย มือสอบชั้นฉันทสิยางไป บอมนันกะสิน่าเกลียดโหด อยายกรการ เขาแองแนมนำแต่สอบ RT แล้ว”

(ครูสาวเว้าพื้น: 21 มีนาคม 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้อักษรย่อด้วยภาษาอังกฤษ คือ คำว่า “NT” ย่อมาจาก National Test หมายถึง การทดสอบความสามารถพื้นฐานของผู้เรียนระดับชาติ เป็นการทดสอบเพื่อวัดความรู้ และความคิดรวบยอดของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และคำว่า “RT” ย่อมาจาก Reading Test หมายถึง การทดสอบเพื่อประเมินความสามารถในการอ่าน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั่วประเทศ

2.1.6 การพิมพ์ลักษณะพิเศษ พบจำนวน 155 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.00 สามารถจำแนกได้ 4 รูปแบบ ได้แก่ การพิมพ์ซ้ำตัวอักษรสุดท้าย การพิมพ์ซ้ำเครื่องหมายวรรคตอน การพิมพ์ซ้ำเลข 5 เพื่อเลียนเสียงหัวเราะ และการใช้อักษรผสมกัน เช่น

“สามสี่ห่มกับบ่พอนอนบ่ค่าา ท่าน ศน.ขาวา จะแมนไลน์มัลลอใช้คนคักเนาะ ใช้คักปานนี้กะบอกผอ. ซั้นเปอร์เซ็นต์ให้น่าแนค่า อู้จักควมแน มื้อลุนสิได้เฮ็ดเองนะคะ”

(ครูสาวเว้าพื้น: 13 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการพิมพ์ซ้ำตัวอักษรสุดท้าย คือ สระอา ในคำ ขานรับคำว่า “ค่าา” และ “ขาวา” เพื่อเน้นให้เห็นการลากเสียงยาวในการ ขานรับ ซึ่งเป็นลักษณะการเขียนที่เลียนเสียงภาษาพูด สื่อให้เห็นอารมณ์ออก อ่อนน้าเห็นใจของผู้พูด ที่ถูกปลุกขึ้นมาใช้ให้ทำงานในช่วงกลางคืน ผู้พูดจึงใช้ การลากเสียงยาวเพื่อให้อ่านหรือฟังดูแล้วน่าสงสารแต่แฝงความประชดประชัน

2.1.7 การใช้การซ้ำคำ พบจำนวน 138 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ

2.66 ปรากฏลักษณะการใช้คำซ้ำ 2 รูปแบบ คือ การซ้ำคำโดยใช้ไ้มยมก และ

การซ้ำคำโดยใช้คำเดิมในตำแหน่งเดียวกัน เช่น

“วันนั้นเมื่อฉันสอน ตัวจริงหล่อจังเลยคะ ลีละลายๆ จี้ออๆๆ”

(ครูสาวเว้าพื้น: 16 มกราคม 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้การซ้ำคำโดยใช้ไม่ยืม 2 คำ ได้แก่ คำว่า “ลีละลายๆ” และคำว่า “จี้ออๆๆ” ใช้ไม่ยืมซ้ำกันหลายครั้ง เพื่อเน้นให้เห็นความออดอ้อนของน้ำเสียง แสดงให้เห็นความชื่นชอบที่มีต่อเจ้าของเพลงเพชฌุ๊ก วันนั้นเมื่อฉันสอน

2.1.8 การใช้คำอุทาน พบจำนวน 56 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.08 เช่น

“ครูเวรตักข้าว เขาให้ไปตักให้เด็กน้อยค่า ผู้ล้งคนไปฮอดไปตักใส่ถุงไว้แล้ว อันนี้ ของผัวของลูก อันนี้ของแม่ป้าข้างบ้าน ตักแล้วสตาร์ตรถขับออกไปส่งข้าวผัวเสีย ปาดโท”

(ครูสาวเว้าพื้น: 3 ตุลาคม 2565)

จากตัวอย่าง พบการใช้คำอุทาน คือ คำว่า “ปาดโท” ซึ่งเป็นคำอุทานแสดงอารมณ์ตกใจ ประหลาดใจ ตะลึงว่าทำไมถึงกล้าทำ เนื่องจากครูเวรทำอาหารกลางวัน ตักเอาอาหารของนักเรียนแบ่งไปให้ครอบครัวของตนเองก่อน โดยไม่คำนึงว่าจะเพียงพอต่อนักเรียนหรือไม่ ครูที่เห็นเหตุการณ์จึงอุทานว่า “ปาดโท” เนื่องจากไม่คิดว่าครูจะกล้าทำแบบนี้

2.1.9 การใช้คำที่มีความหมายโดยนัย พบจำนวน 30 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.58 เช่น

“เอาหยังมาตัดสินว่าใครควรได้ 9% สูง คนไหนควรอยู่ท้าย ในเมื่อทุกคนต่างก็ทำหน้าที่ของตัวเองอย่างดีที่สุดแล้ว หรือมันขึ้นอยู่กับคนของใคร คนได้ล่างสุดก็ได้ล่างตลอด คนเลี้ยเก้งก็บ่หลุดจาก 3.5 จักเทื่อ”

(ครูสาวเว้าพื้น: 14 กันยายน 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้คำที่มีความหมายโดยนัย คือ คำว่า “เลี้ยเก้ง”

ความหมายโดยตรงของเสีย คือ แลบลิ่นกวาดบนสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ส่วนความหมายโดยนัย คือ เป็นคำเรียกกริยาประจบประแจง ด้วยอาการดูประหนึ่งว่าเป็นอย่างสุนัขเลียแข้งเลียขาเพื่อให้หายรัก ในโพสต์นี้ต้องการสื่อถึงความไม่ยุติธรรมในการขึ้นเปอร์เซ็นต์เงินเดือนของข้าราชการครู คนที่ประจบประแจงเก่งก็มักจะได้เปอร์เซ็นต์สูงทั้งที่ไม่ได้ทำงานเทียบเท่าคนอื่น

2.1.10 การใช้สัญลักษณ์ภาพ พบจำนวน 28 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.54 เช่น

“สวัสดีวันเงินเดือนออก ออกอีหลี ออกไปเบ็ดแล้ว จี้อออ 😭”

(ครูสาวเว้าพื้น: 27 กันยายน 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้สัญลักษณ์ภาพ 😭 แทนการสื่อถึง การเสียใจ ร้องไห้ ซึ่งโพสต์นี้กล่าวถึง วันที่เงินเดือนออก และใช้เงินหมดไปอย่างรวดเร็ว ต้องการสื่อให้ผู้อ่านรับรู้ถึงความรู้สึก เสียใจ จึงเลือกใช้สัญลักษณ์ภาพ 😭 ประกอบเสียงร้องไห้ “จี้อออ”

2.1.11 การใช้คำสัมผัสและคำพ้องเสียง พบจำนวน 19 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.37 เช่น

“ไหนบอกให้ฉันเสียสละ ทำไมวันนี้ฉันได้เสียหย้า”

(ครูสาวเว้าพื้น: 24 ตุลาคม 2565)

จากตัวอย่าง พบการใช้คำพ้อง คือ คำว่า “เสีย” โดย “เสีย” ในประโยคแรก กล่าวถึง การเสียสละ และ “เสีย” ในประโยคที่ 2 กล่าวถึง เสียหย้า ซึ่งเป็นคำศัพท์ภาษาอีสาน หมายถึง ดายหย้า หรือถางหย้า

2.1.12 การติดแฮชแท็ก พบจำนวน 10 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.19 เช่น

“วันศุกร์ มาเลย ฉันทิ้งเฝ้าประตุ พร้อมจดชื่อ ฝากกลับบ้านก่อน ฉันทีรายงาน ผอ. ให้เปิดเลย มันทิ้งบ่ทันหอดเวลาเลิกอยู่ สีมากลับก่อนแนวได้ อยู่เป็นหมู่ฉันทิ้งก่อน #จากใจครูเวรวันศุกร์”

(ครูสาวเฝ้าฝัน: 23 กันยายน 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการติดแฮชแท็กในตอนท้ายข้อความว่า #จากใจครูเวรวันศุกร์ ซึ่งเนื้อหาของโพสต์นี้กล่าวถึงครูที่รีบกลับบ้านก่อนคนอื่นในวันศุกร์ ในฐานะครูเวรจึงบอกว่าใครแอบกลับบ้านก่อนจะรายงานให้ ผอ. ทราบ ให้อยู่เป็นเพื่อนกันให้ครบเวลาก่อน เพื่อเน้นย้ำข้อความนี้จึงติดแฮชแท็กว่า #จากใจครูเวรวันศุกร์

2.2 การใช้ภาพพจน์ พบจำนวน 11 ประเภท เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังต่อไปนี้

2.2.1 การใช้สมญานาม พบมากที่สุด จำนวน 26 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 23.85 เช่น

“จะมา April Fool’s Day หยั่งคะ เหลียวเบ่งเผิ่นตัวนักเรียนทุกมือพานั้นไปดำเด็กลน้อยว่าบักเซียงเหมียง”

(ครูสาวเฝ้าฝัน: 1 เมษายน 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้ภาพพจน์สมญานาม คือ คำว่า “บักเซียงเหมียง” เพื่อเรียกแทนนักเรียนที่ฉลาดค่อนไปทางเจ้าเล่ห์ ขอบโกหกครู ซึ่งมาจากชื่อตัวละครหลักในนิทานของภาคอีสาน ซึ่งโพสต์นี้ กล่าวประชดครูว่าขอบโกหกนักเรียนทุกวัน แต่กลับไปเรียกนักเรียนว่าบักเซียงเหมียง ทั้งที่ตัวเองก็โกหกเก่งไม่แพ้นักเรียน

2.2.2 ปฏิพจน์ พบจำนวน 21 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 19.27 เช่น

“ระบบการศึกษาไทยไม่ได้เหย้าแก่กับผู้เรียน แต่มันเหย้ากระทบไปถึงบุคลากร

จะมาปฏิรูปแต่รัฐธรรมนูญไม่ได้มีความรู้ด้านนี้ อย่าถามทำไมยังทนทำไมยังอยู่

ทำไมไม่ลาออก ไม่ออกคะ ถ้าออกแล้วจะเอาอะไรกิน”

(ครูสาวเฝ้าฝัน: 26 ตุลาคม 2565)

จากตัวอย่างข้างต้น พบการใช้ภาพพจน์อุปมา คือ “ถ้าออกแล้วจะเอาอะไรกิน” ซึ่งโพลีตันี่ดำเนินถึงระบบการศึกษาไทยที่ไม่ได้แยแ่กับผู้เรียน แต่กระทบไปถึงบุคลากรด้วย แต่หากให้ครูเลือกลาออก ครูก็ไม่ลาออก เพราะต้องการให้ผู้มีอำนาจแก้ไขให้ตรงจุด ไม่ใช่บีบบังคับให้ครูที่ทนไม่ได้ต้องลาออก โพลีตันี่ จึงใช้อุปมาอุปไมยเพื่อให้ตระหนักคิด และให้ผู้อ่านรู้สึกซาบซึ้งเล็กน้อย ไม่ให้อ่านแล้วรู้สึกเครียดเกินไป

2.2.3 อุปมา พบจำนวน 15 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 13.76 เช่น

“มาโรงเรียนกะแต่งหน้ามาแหม่นค่า ออย่าสิมาแต่งอยู่โรงเรียนหลาย ลดกระຈักทักทายอยู่หน้าโรงเรียน ฉั่นนี้กว่ารถขนส่ง กะชะลามาชิดคักแท้ จากใจครูเวร”
(ครูสาวเว้าพื้น: 22 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปมา โดยเปรียบเทียบครูที่ไม่แต่งหน้า มาโรงเรียนว่าหน้าซิดเหมือนศพ ซึ่งเป็นการหักท้วงจากครูเวรประจำวันที่ยืนรอต้อนรับอยู่หน้าโรงเรียน ทำให้มองเห็นหน้าตาของครูที่ซบรผ่านเข้ามาในโรงเรียน

2.2.4 อุปลักษณ์ พบจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.93 เช่น
“ถ้าเปรียบว่าโรงเรียนคือบ้านหลังที่ 2 ฉั่นก็คงเป็นลูกในบ้าน ที่มี ผอ. เป็นแม่เลี้ยงใจร้าย”

(ครูสาวเว้าพื้น: 24 พฤศจิกายน 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้ภาพพจน์อุปลักษณ์ โดยใช้คำที่สื่อว่าเป็นภาพพจน์อุปลักษณ์ คือ คำว่า “คือ” และ “เป็น” โดยกล่าวเปรียบเทียบว่า โรงเรียนคือบ้านหลังที่ 2 เพราะใช้เวลาอยู่ที่โรงเรียนมากเกือบเท่าอยู่ที่บ้าน โดยมีครูเป็นลูกในบ้านที่ถูกรังแกจาก ผอ. ซึ่งเป็นแม่เลี้ยงใจร้ายคอยสั่งงานครู

2.2.5 อติพจน์ พบจำนวน 13 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 11.93 เช่น
“อั่นนน สิบรรจครูแทนผู้เกษียณขาดสิมาพุนติคะ หรือสิถ้าให้ครบเกษียณอีก รอบก่อน ควบแม่มั่นแปดชั้นโลด ผู้ทันเกษียณกะตาย”

(ครูสาวเว้าพื้น: 6 พฤศจิกายน 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้ภาพพจน์อติพจน์ โดยมีคำบ่งชี้ คือ คำว่า “ชาตสิมา” หมายถึง ชาตินี้ ที่จะทำให้มาถึง โดยนำมากล่าวถามว่า “จะบรรจุครูแทนครูที่เกษียณแล้วชาตินี้หรือคะ หรือรอให้ครบวาระเกษียณอีกรอบก่อนให้ผู้ที่เกษียณแล้วควบบัดขึ้นก่อน” ซึ่งการรอถึงชาตินี้เป็นลักษณะการกล่าวเกินจริง เปรียบให้เห็นการรอเป็นเวลานาน

2.2.6 นามนัย พบจำนวน 7 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 6.42 เช่น

“ก่อนปิดเทอมยังมีปิดกล่องชอล์ก มือแลงไปเปิดกล่องชอล์กไหนดีคะ ไทรมาชวนเลยคะครูพละ พร้อมเสียตัวมากคะ”

(ครูสาวเว้าพื้น: 31 ตุลาคม 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้ภาพพจน์นามนัย โดยมีคำว่า “ปิดกล่องชอล์ก” เพื่อกล่าวแทนการปิดภาคเรียน โดยชอล์กเป็นอุปกรณ์ที่ใช้เขียนกระดาน การปิดกล่องชอล์กจึงแทนการปิดภาคเรียน ซึ่งโพสต์นี้กล่าวถึงการชักชวนครูคนอื่นไปฉลองเนื่องจากปิดภาคเรียนแล้ว

2.2.7 การอ้างอิง พบจำนวน 6 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 5.50 เช่น

“โดนัทยังมีรู แล้วเมื่อไหร่ครูจะมีแฟน”

(ครูสาวเว้าพื้น: 20 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง เป็นคำกล่าวที่มาจากเนื้อเพลง Stand by หล่อ ของวง New Country ซึ่งเนื้อเพลงร้องว่า “โดนัทยังมีรู แล้วเมื่อไหร่ you จะมีใจ” โพสต์นี้จึงนำเนื้อเพลงดังกล่าวมาดัดแปลงเพื่อความบันเทิงสนุกสนาน สื่อให้เห็นว่าครูอยากมีความรัก

2.2.8 สัญลักษณ์ พบจำนวน 4 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 3.67 เช่น

“แอดเฟซบุ๊กครูผู้ว่าไปสื่อกว่าคนกะบมีคนฮับ ฉันทะงามเดิบอยู่ได้ละ สุ่มตาไปถึงโปรดมองมาที่ดอกฟ้าบ้างคะ”

(ครูสาวเว้าพื้น: 18 ตุลาคม 2565)

จากตัวอย่าง พบการใช้ภาพพจน์สัญลักษณ์ คือ คำว่า “ดอกฟ้า” ซึ่งหมายถึง

หญิงที่มีฐานะสูงส่ง มีศักดิ์เหนือกว่าชายที่มาหมายปอง โดยปกติแล้ว ผู้ที่ถูกเปรียบว่าเป็นดอกฟ้าจะมีลักษณะหยิ่งทะนงในศักดิ์ศรีของตน แต่โพสตันี่ต้องการให้ผู้อ่านรู้สึกตกหลุมรักจึงกล่าวว่า “โปรดมองมาที่ดอกฟ้าบ้างค่ะ”

2.2.9 สัทพจน์ พบจำนวน 2 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 1.83 เช่น

“ลืมาอยากเป็นนางไอ่หยิ่งคะ เหลียวเบ่งหน้าว่าแม่นนางแมวเป่า ม้าววว”

(ครูสาวเว้าพื้น: 3 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง พบการใช้ภาพพจน์สัทพจน์ คือ คำว่า “ม้าววว” ซึ่งเป็นคำเลียนเสียงร้องของแมว ในที่นี้กล่าวถึงแมวเป่า หมายถึง แมวที่จับสัตว์เป็น ๆ กินเป็นอาหาร โดยมากมักเป็นแมวไม่มีเจ้าของหรือ แมวป่า ซึ่งโพสตันี่ต้องการพูดหยอกล้อด้วยความตกหลุมรักคนที่ต้องการแต่งตัวเป็นนางไอ่ แต่แต่งแล้วกลับหน้าเหมือนแมวเป่ามากกว่า

2.9.10 อวพจน์ พบจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.92 ได้แก่

“ผอ. ปึก ชี้กะตึก วิสัยทัศน์คับแคบเท่า ..ด หมายชิง มองแต่ประโยชน์ส่วนตัวใหญ่โตกับโรงเรียนรอบข้าง แต่กับครูในโรงเรียนตัวเองกตัญหิ่หมบตั้งเขา”

(ครูสาวเว้าพื้น: 17 ตุลาคม 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้ภาพพจน์อวพจน์ โดยมีคำบ่งชี้ คือ คำว่า “คับแคบเท่า ..ด หมายชิง” หมายถึง แคบเท่าอวัยวะเพศสุนัขที่ไม่เคยเสียความบริสุทธิ์ ซึ่งโพสตันี่กล่าวถึงวิสัยทัศน์ของผู้อำนวยการโรงเรียน ที่มองแต่ประโยชน์ส่วนตัว ใจดีกับโรงเรียนรอบข้าง แต่กับครูในโรงเรียนตัวเองกับกตัญหิ่หมบตั้งเขา จึงเปรียบเทียบกับวิสัยทัศน์นี้คับแคบเท่าอวัยวะเพศสุนัขที่ไม่เคยเสียความบริสุทธิ์ เป็นลักษณะการกล่าวน้อยกว่าจริง

2.9.11 ปฏิพจน์ พบจำนวน 1 ครั้ง คิดเป็นร้อยละ 0.92 ได้แก่

“ทำไมต้องให้ครูให้คำว่าครูที่แปลว่าหนัก ตอนนี้นั่นหนักเกือบร้อยโลแล้ว คือบให้ใช้คำว่าปุยนุ่น ฟองน้ำ ผมแตกปลาย ไปจิ้งพุ่นแทนนะ”

(ครูสาวเว้าพื้น: 19 ธันวาคม 2565)

จากตัวอย่าง ปรากฏการใช้ภาพพจน์ปฐิทรศน์ ซึ่งโพสตันักกล่าวถึงครูที่น้ำหนักเกือบร้อยกิโลกรัม ตั้งข้อสงสัยว่าทำไมต้องใช้คำว่าครู ทำไมไม่ใช้คำว่าปูย่นๆ ฟองน้ำ ผมแตกปลาย ซึ่งคำเหล่านี้มีลักษณะตรงข้ามขัดแย้งกับน้ำหนักตัวที่มากของครู เนื่องจากเป็นสิ่งที่มิน้ำหนักเบา

สรุปผล

จากการศึกษาเนื้อหา การใช้ภาษาและภาพพจน์ ดังกล่าวมาแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า เพจครูสาวเว้าพื้น มีการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับแวดวงวิชาชีพครู 5 ลักษณะ โดยเนื้อหาเกี่ยวเรื่องส่วนตัวของครูพบมากที่สุด รองลงมาคือเนื้อหาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของครู เนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษา และเนื้อหาเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ส่วนเนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสวัสดิการของครูพบน้อยที่สุด

ด้านการใช้ภาษา พบ 11 ลักษณะ ที่พบมากที่สุดคือการใช้คำภาษาถิ่นอีสาน รองลงมาคือการใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้รูปคำที่ไม่ตรงตามภาษาไทยมาตรฐาน การใช้อักษรย่อ การพิมพ์ลักษณะพิเศษ การใช้การซ้ำคำ การใช้คำอุทาน การใช้คำที่มีความหมายโดยนัย การใช้สัญลักษณ์ภาพ และการใช้คำสัมผัสและคำพ้องเสียงตามลำดับ ส่วนการติดแฮชแท็กพบน้อยที่สุด

ด้านการใช้ภาพพจน์ พบ 12 ลักษณะ พบการใช้ภาพพจน์ประเภทสมณานามมากที่สุด รองลงมาคืออุปบุุจฉา อุปมา อติพจน์ อุปลักษณะ นามนัย การอ้างถึง สัญลักษณ์ สัทพจน์ ปฐิทรศน์ ตามลำดับ ส่วนอวพจน์พบน้อยที่สุด

อภิปรายผล

จากการศึกษาเนื้อหาบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” พบเนื้อหา 5 ประเภท สอดคล้องกับ ผลการศึกษาของ ภาวิณี อุบล (2562) ได้ศึกษาเนื้อหา

และการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กแฟนเพจ “อะไรอะไรก็ครู” สามารถจำแนกเนื้อหาได้ 6 ประเภท ซึ่งผู้ศึกษาได้รวมประเด็นเศรษฐกิจครูและสวัสดิการครูไว้หมวดหมู่เดียวกัน ทำให้พบเนื้อหา 5 ประเภท โดยเนื้อหาบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวแว่พั้น” ที่มีความโดดเด่นและพบมากที่สุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของครู แบ่งได้เป็น ด้านความรัก ด้านรูปร่างและบุคลิกภาพ ด้านการดำเนินชีวิต และด้านให้ข้อคิด แนะนำแนวทางแก้ปัญหา และการปฏิบัติตน รองลงมา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของครู แบ่งได้เป็น ด้านการเรียนการสอน ด้านงานเอกสาร ด้านงานพิเศษ และด้านการพัฒนาตนเอง ส่วนประเภทเนื้อหาที่พบน้อยที่สุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับเศรษฐกิจและสวัสดิการของครู แบ่งได้เป็น ด้านเงินเดือนและหนี้สินครู ด้านที่อยู่อาศัยและสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านงบประมาณ และด้านเวลาการทำงาน

ผลการศึกษาบางประเด็นแตกต่างจากของ ภาวณี อุบล (2562) ที่ได้ศึกษาเนื้อหาและการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กแฟนเพจ “อะไรอะไรก็ครู” โดยประเภทเนื้อหาที่มีความโดดเด่นและพบเป็นส่วนใหญ่ คือ เนื้อหาที่เกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ แสดงให้เห็นว่าเฟซบุ๊กแฟนเพจ “อะไรอะไรก็ครู” มีบทบาทหน้าที่หลักเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์พร้อมทั้งให้ข้อมูลข่าวสารความรู้ โดยนำเสนอในช่องทางสื่อออนไลน์ที่ได้รับความนิยมอย่างเฟซบุ๊กไปสู่สมาชิกของเพจให้ได้รับข้อมูลข่าวสาร ทั้งเพื่อนร่วมวิชาชีพเดียวกัน นักเรียน ผู้ปกครอง หรือบุคคลที่สนใจให้ได้รับข้อมูลอย่างทั่วถึงและรวดเร็ว ส่วนประเภทเนื้อหาที่พบรองลงมา คือ เนื้อหาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของครู สอดคล้องกับการศึกษากรณีเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวแว่พั้น” เนื่องจากเพจ “อะไรอะไรก็ครู” ต้องการสะท้อนให้เห็นว่า หน้าที่ความรับผิดชอบครู หรือภาระงานที่ครูต้องถือปฏิบัตินั้นต้องอาศัยพื้นฐานของกฎระเบียบ จริยธรรม จรรยาบรรณ และคุณธรรมอันเป็นปัจจัยสำคัญด้วยควมรับผิดชอบในหน้าที่ของครู และเนื้อหาที่พบน้อยและไม่มีความโดดเด่นมากนัก คือ เนื้อหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจครู เช่นเดียวกันกับ เพจเฟซบุ๊ก “ครู

สาวเว้าพื้น” ดังที่ พิริยะ ผลพิรุฬห์ (2558) กล่าวถึงครูเศรษฐศาสตร์หรือเศรษฐกิจครูว่า เนื่องจากสภาวะการณปัจจุบันที่ภาวะค่าครองชีพสูงและรายได้ของข้าราชการครูไม่สมดุลกับค่าครองชีพ ทำให้ครูต้องมีการหนี้สินอย่างเลี่ยงได้ยาก ซึ่งเรื่องนี้เป็นความรับผิดชอบส่วนบุคคล ผู้ส่งสารจึงไม่เน้นการนำเสนอเรื่องนี้ เพราะอาจทำให้เกิดข้อขัดแย้งระหว่างบุคคล ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของครูในแง่ลบที่ต้องเป็นแบบอย่างที่ดีให้กับคนในสังคม

นอกจากนี้ยังมีบางส่วนที่สอดคล้องกับงานของ ปัทมา ประสารทรัพย์ (2563) ซึ่งศึกษาเรื่องเนื้อหาและกลวิธีการเสียดสีในการตูนเพจ Jod 8Riew ผลการวิจัยพบว่าเนื้อหาที่พบมากที่สุด คือ เนื้อหาเกี่ยวกับวิถีชีวิตของคนในสังคม เช่นเดียวกันกับเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” เนื่องจากเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” ต้องการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างเพจและสมาชิกของเพจ โพสต์ส่วนใหญ่จึงกล่าวถึงวิถีชีวิตเรื่องส่วนตัวของครู ทำให้ผู้อ่านได้เห็นภาพการดำเนินชีวิตประจำวันของครูที่นอกเหนือจากการทำงาน และได้มีส่วนร่วมในการแบ่งปันประสบการณ์แลกเปลี่ยนเรื่องราวที่เกิดขึ้นในแต่ละวันอย่างเป็นกันเอง นอกจากนี้ยังร่วมกันแสดงความคิดเห็นต่อเนื้อหาเกี่ยวกับภาระหน้าที่ของครูที่มีมากกว่าการจัดการเรียนการสอนอย่างที่หลายคนเข้าใจ ผู้ที่อยู่ในแวดวงเดียวกันจึงร่วมกันตีแผ่สะท้อนปัญหาที่เกิดขึ้น รวมถึงหาทางออกร่วมกัน

ด้านการใช้ภาษาและภาพจน์บนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” ที่พบมากที่สุด คือ การใช้คำภาษาถิ่น สอดคล้องกับที่ สิริญญา สุขสวัสดิ์ (2558) ได้ศึกษาลักษณะภาษาและกลวิธีการใช้ภาษาตามแนววจนปฏิบัติศาสตร์ในหน้าแฟนเพจ “ข้อความโดน ๆ” ในเฟซบุ๊ก ผลการศึกษาด้านการใช้ภาษาพบว่า มีลักษณะการใช้คำ ได้แก่ การใช้คำภาษาถิ่น การใช้คำอุทาน การใช้คำสัมผัส การใช้คำภาษาต่างประเทศ การใช้คำที่สะกดผิดไปจากแบบแผน และการใช้สำนวนสุภาษิตไทย เนื่องจากเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” ต้องการนำเสนอเนื้อหาถ่ายทอดผ่านภาษาไทยถิ่นอีสาน เพราะประเทศไทยมีจำนวนประชากรที่อยู่ใน

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมากกว่าภาคอื่น ๆ ภาษาที่ได้รับความนิยมรองลงมาจากภาษาไทยมาตรฐานจึงเป็นภาษาไทยถิ่นอีสาน ดังที่ ชูชีพ เปียदनอก (2554) กล่าวว่า สังคมใดมีความชุกในการใช้คำศัพท์ภาษาถิ่นมากกว่า ย่อมบ่งชี้ถึงสังคมนั้นมีการย้ายถิ่นในสังคมน้อยกว่า ใช้เป็นตัวบ่งชี้วิวัฒนาการและการปรับตัวภาษาจึงถูกนำมาใช้เพื่อเพิ่มอรรถรสในการสื่อสาร สร้างอารมณ์ขันให้เกิดขึ้นได้แม้อยู่ภายใต้สถานการณ์ตึงเครียด โพสต์ส่วนใหญ่ของเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน” จึงเป็นโพสต์ที่มีเนื้อหาเป็นภาษาไทยถิ่นอีสานทั้งหมด หรือใช้ปนกับภาษาไทยมาตรฐานเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจง่ายขึ้น สร้างความโดดเด่นที่น่าสนใจให้เพจทำให้มีผู้ติดตามเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้การใช้เครื่องหมายวรรคตอน เป็นประเด็นที่พบรองลงมา ใช้เพื่อกระชับข้อความที่ใช้ในการสื่อสารให้มีความกะทัดรัด เพิ่มอารมณ์ กระตุ้นความรู้สึกให้ผู้รับสารอยากมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น และที่พบน้อยที่สุดคือ การติดแฮชแท็ก เนื่องจากการติดแฮชแท็กส่วนใหญ่จะใช้เพื่อเน้นย้ำข้อความสำคัญ ให้เห็นได้ง่าย เพื่อไม่ให้ข้อความเนื้อหาอื่น ๆ บดบัง ซึ่งโพสต์ในเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพัน” ส่วนใหญ่มีสถานะเป็นข้อความสั้น ๆ จึงไม่จำเป็นต้องใช้แฮชแท็กเน้นให้ข้อความเด่นขึ้น ยกเว้นเป็นเรื่องที่สำคัญมากต้องการกล่าวถึงเป็นพิเศษจึงจะใช้แฮชแท็กประกอบข้อความ ในขณะที่ ภาวิณี อุบล (2562) พบการติดแฮชแท็กมากเป็นลำดับที่ 4 และพบการใช้คำภาษาต่างประเทศมากที่สุด ส่วนรูปแบบการใช้ภาษาที่พบน้อยที่สุด คือ การใช้คำอุทานและคำเลียนเสียงธรรมชาติ สอดคล้องกับ ศิริริภา ชมพูฤกษ์ (2563) ที่ศึกษาการใช้คำและความหมายของคำในพาดหัวข่าวที่ปรากฏบนเฟซบุ๊กเว็บเพจ khaosod – ข่าวสด ผลการศึกษาพบว่า ในด้านการใช้คำ พบการใช้คำทั้งหมด 8 ประเภท ได้แก่ การใช้คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศซึ่งพบมากที่สุด รองลงมาคือ การใช้คำย่อจำนวน การใช้คำตัด การใช้คำเรียกชื่อบุคคลหรือฉายา การใช้คำที่ทำให้เกิดจินตภาพ การใช้คำล้อจอง การใช้คำซ้อน และพบน้อยที่สุดคือการใช้คำสแลง ตามลำดับ

ผลการศึกษาการใช้ภาษาในส่วนการใช้ภาพพจน์ที่ปรากฏบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” พบว่า การใช้ภาพพจน์ที่พบมากที่สุด คือ การใช้สมญานาม เพื่อหลีกเลี่ยงการกล่าวถึงบุคคลนั้นโดยตรง เพื่อไม่ให้เกิดความอับอาย หรือลดการทะเลาะกัน รองลงมา คือ ปฏิปฐา เพื่อกระตุ้นผู้ถูกกล่าวถึงให้คิดถึงตระหนักได้ในสิ่งที่กล่าวถึง โดยใช้ลักษณะคำถามเชิงวาทีศิลป์ และที่พบน้อยที่สุดคือ อวพจน์และปฏิทรรศน์ เนื่องจากในแต่ละโพสต์ต้องการเปรียบเทียบให้ผู้อ่านเข้าใจและเข้าถึงง่ายลักษณะการใช้ภาพพจน์เปรียบเทียบจึงใช้ภาพพจน์ที่นิยมใช้ทั่วไป ไม่ใช้ภาพพจน์ที่ยากแก่การเข้าใจ เน้นการใช้คำแบบเรียบง่ายสื่อความหมายชัดเจน ตรงไปตรงมา ไม่ต้องตีความมาก เนื่องจากมีผู้ติดตามหลายกลุ่มและหลายช่วงวัย

ผู้ศึกษามีข้อสังเกตว่า เหตุผลที่ไม่พบภาพพจน์การเล่นเสียงและภาพพจน์บุคลาธิษฐาน เนื่องจากการเล่นเสียง เป็นลักษณะการใช้ภาษาที่มักพบในการประพันธ์บทร้อยกรอง เพื่อทำให้เกิดความไพเราะ มีวรรณศิลป์ ดึงดูดให้น่าอ่านจากการเล่นเสียงพยัญชนะ คือ คำที่คล้องจองกันด้วยเสียงพยัญชนะต้น การเล่นเสียงสระ คือ คำที่มีเสียงคล้องจองกันด้วยเสียงสระและเสียงพยัญชนะท้าย และการเล่นเสียงวรรณยุกต์ คือ การใช้เสียงวรรณยุกต์ที่แตกต่างกัน ในคำที่มีพยัญชนะต้น สระ ตัวสะกดเหมือนกัน โดยไล่เรียงไปตามระดับเสียงวรรณยุกต์ ส่วนภาพพจน์บุคลาธิษฐาน ซึ่งเป็นภาพพจน์ที่สมมติสิ่งไม่มีชีวิตหรือสิ่งที่เป็นนามธรรมให้มีลักษณะเหมือนคนหรือสิ่งที่เป็นรูปธรรม ภาพพจน์ทั้งสองมักปรากฏในบทร้อยกรอง หรือร้อยแก้วที่มีเนื้อหาค่อนข้างยาว แต่โพสต์ที่มีสถานะเป็นข้อความของเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น” มีลักษณะที่สั้น กระชับ กะทัดรัด เน้นสื่อความชัดเจน เข้าใจง่ายโดยไม่ต้องตีความ และเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับบุคคลแล้วจึงไม่จำเป็นต้องเปรียบเทียบกับสิ่งไม่มีชีวิตให้มีลักษณะเหมือนคนอีก ดังนั้นจึงไม่ปรากฏภาพพจน์การเล่นเสียง และภาพพจน์บุคลาธิษฐานบนเพจเฟซบุ๊ก “ครูสาวเว้าพื้น”

อนึ่ง ด้านการใช้ภาษา หากพิจารณาในแง่ของระดับภาษาร่วมด้วยจะพบว่า เพจครูสาวเว้าพื้นนั้นใช้ภาษาระดับกันเองหรือภาษาปากที่อาจมีคำสแลง คำหยาบในภาษาถิ่นอีสาน ในการถ่ายทอดเรื่องราว อารมณ์ ความรู้สึกที่เกิดขึ้น เพื่อเชื่อมต่อกับผู้อ่านได้อย่างรวดเร็ว สามารถสร้างอารมณ์ขึ้น และอรรถรสในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี ปรากฏการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงธรรมชาติของภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงตามกาลเวลารวมไปถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรมแต่ละยุคสมัยอีกด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คำหยาบ คำที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ที่อาจเคยเป็นคำต้องห้ามในอดีต ปัจจุบันอาจเป็นคำธรรมดาสามัญที่คนรุ่นใหม่กลับนิยมใช้ในโซเชียลมีเดีย ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งพื้นที่ในการปลดปล่อย แสวงหา และแบ่งปันความบันเทิงซึ่งกันและกันได้อีกด้วย อย่างไรก็ตามการมีความตระหนัก และใส่ใจการใช้ภาษาให้อยู่ในขอบเขตของกาลเทศะที่เหมาะสมยังคงเป็นสิ่งสำคัญที่ควรคำนึงเสมอในการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบกลวิธีการใช้ภาษากับเว็บไซต์หรือเพจอื่น ๆ ที่อยู่ในกลุ่มอาชีพเดียวกัน เช่น เพจครูอินดี้ เพจครูวันดีดอทคอม - เปิดสอบครู สมัครงานราชการ เพจเมื่อนั้นที่ฉันสอน เพจครูหมิวข้าว เป็นต้น เพื่อให้เห็นลักษณะร่วมหรือลักษณะต่างด้านเนื้อหาในเพจกลุ่มอาชีพครู หรือศึกษาในกลุ่มอาชีพอื่น ๆ
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ใช้ในการนำเสนอเนื้อหา ซึ่งจะช่วยให้เห็นเจตนาของการสื่อสารชัดเจนมากยิ่งขึ้น อาจเลือกศึกษาในสื่อออนไลน์ประเภทอื่น เพื่อให้เห็นรูปแบบการนำเสนอที่แตกต่างออกไปจากการศึกษาในครั้งนี้

บรรณานุกรม

- คณาจารย์ภาควิชาภาษาไทย คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. (2542). *การใช้ภาษา* 2. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ครูสาวเฝ้าฝัน. (2564). สืบค้นเมื่อ 19 มกราคม 2566, จาก <https://www.facebook.com/profile.php?id=100066177306426>.
- ชูชีพ เปียदनอก. (2554). การใช้ตัวบ่งชี้ความชุกของคำศัพท์ภาษาถิ่นเพื่อการศึกษาสังคม. *วิชาการมหาวิทยาลัยปทุมธานี*, 3(1), 163–166.
- ปัทมา ประสารทรัพย์ และสุนทรี โชติติลลิก. (2563). การศึกษาเนื้อหาและกลวิธี การเสียดสีในการ์ตูน เพจ jod 8 reiw. *มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 8(2), 22.
- พิริยะ ผลพิรุฬห์. (2558). *ครูเศรษฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: พี เอ สีสวีง.
- ภาวิณี อุบล. (2562). การศึกษาเนื้อหาและการใช้ภาษาในเฟซบุ๊กแฟนเพจ “อะไรรอไร้ครู”. (การค้นคว้าอิสระอักษรศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2553). *บทบาทความเป็นครู*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: โอ เอส พริ้นติ้ง เฮาส์.
- ศิรินภา ชมพูพฤกษ์. (2563). *การใช้คำและความหมายของคำในพาดหัวข่าวที่ปรากฏบนเฟซบุ๊กเว็บไซต์ Khaosod – ข่าวสด*. (สารนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. (2537). *พจนานุกรมภาษาถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. กรุงเทพฯ: อรุณการพิมพ์.
- สิริญา สุขสวัสดิ์. (2558). *ลักษณะภาษาและกลวิธีการใช้ภาษาตามแนววจนปฏิบัติศาสตร์ในหน้าแฟนเพจ “ข้อความโดน ๆ” ในเฟซบุ๊ก*. (ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.